

[Tove Nielsen.]

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget konstaterer, at 13-skalaen er forenelig med den nye folkeskolelov, opfordrer folketinget ministeren til at undlade at bruge sin bemyndigelse til at indføre en ny karakterskala, som er så lidt differentieret, at den karaktergivning, der er vedtaget i folkeskoleloven, bliver illusorisk, og går dermed over til den næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erling Olsen (S):

Det var jo en lidt drastisk afslutning på det foregående indlæg, men lad mig ganske afslappet sige, at vi i socialdemokratiet fortsat har den grundholdning, som kom til udtryk i hr. Heinesens reformforslag. Vi ønsker en folkeskole uden deling, uden prøver og uden karakterer, og stod det til os, så skulle der slet ikke gives karakterer i folkeskolen.

Vi føler nemlig, at både det at give karakterer og det at jage karakterer udvikler nogle af de dårligste egenskaber i mennesket. Ved karaktersystemet bringer vi angst, utryghed og ulighed ind i skolen, og vi lægger op til en sortering af eleverne. Vi fremelsker en hakkeorden, og jo flere trin karakterskalaen har, des værre bliver hakkeordenen.

De mange trin er en af grundene til, at vi ikke kan lide 13-skalaen. Dertil kommer, at 13-skalaen i virkeligheden har til formål at vurdere eleverne i forhold til hinanden og ikke i forhold til det stof, som de skal til egne sig. Hvis alle eleverne i en klasse bliver væsentlig bedre til en bestemt ting, f. eks. tysk, ja, så er der ingen, der får bedre tyskkarakterer af den grund, så længe man bruger 13-skalaen. For den måler nemlig hver enkelt præstation i forhold til det gennemsnitlige og ikke i forhold til det tyske.

Jeg synes i og for sig, at det er rigtigt, som fru Tove Nielsen sagde, at en elev skal kunne se, om den pågældende elev gør fremskridt. Ja men det forudsætter ikke 13-skalaen. Det kan jo ske på en række andre ska-

laer, hvor man måler præstationen i forhold til noget, man skal kunne, også selv om man, om man så må sige, kan mere end det, man skal kunne. Men bare at måle i forhold til de andre og ikke i forhold til det, der skal kunnes, det føler vi ikke er rimeligt.

Netop fordi 13-skalaen måler præstationerne i forhold til gennemsnittet i gruppen, ja, så er den temmelig uegnet ved en prøve, som er fælles for elever med grundkursus og elever med et udvidet kursus. Den nye folkeskolelov hviler jo på konstruktionen, at man har samme prøve for mennesker, der har haft henholdsvis et grundkursus og et udvidet kursus. Og så må 13-skalaen, da den måler i forhold til dette gennemsnit, ganske automatisk placere grundkursets elever i den nederste ende. Derfor kan man i hvert fald sige, at 13-skalaen er uforenelig med den idé, der ligger i den nye folkeskolelov.

Der er i øvrigt mange andre grunde til, at vi ikke bryder os om 13-skalaen, men dette er vel nok de væsentligste.

Men nu er det jo ikke vores folkeskolelov, og en folkeskolelov skal aldrig blive et entydigt udtryk for, hvad et enkelt parti eller et spinkelt flertal i denne sal kan lide. Folkeskolen er en af de vigtigste institutioner i vores samfund, og den har et berettiget krav på at kende sine arbejdsvilkår i længere perioder ad gangen. Derfor er det meget vigtigt at samle et bredt flertal omkring hver ny folkeskolelov, og det skete jo også i 1975, hvor 128 af tingets 179 medlemmer kom til at stå bag ved den nye lov. Alle måtte her bøje sig imod hinanden. Vores offer, det socialdemokratiske offer, bestod bl. a. i, at vi i et vist begrænset omfang måtte godtage prøver og karakterer. Til gengæld fik vi indføjet i betænkningen, at ministeren skulle tage initiativet til et udredningsarbejde med henblik på en forenkling af karakterskalaen.

Nu kan man altid diskutere, hvad der ligger i en sådan formulering. For os er der ingen tvivl. For os indebar forslaget, at vi gik med til, at man stadig havde karaktergivning, imod at vores forligspartnere gik med til en forenkling af karakterskalaen. Det var det, der lå i, at man skulle igangsætte et udredningsarbejde. Heri ligger naturligvis også, at det kan ikke være meningen, at ministeren så skal benytte sin bemyndigelse til at lave skalaen så lidt differentieret, at man i virkeligheden afskaffer